Bente Kronborg Flensteds tale ved Dansk Folkepartis årsmøde

Taler	Dato	Sted
Bente Kronborg Flensted Formand for Dansk Folkepartis Ungdom	17. september 2011	Herning

Tak for ordet … Jeg betragter det som en ære at komme på talerstolen – her efter et af mine helt store forbilleder: Søren Krarup – dig og Jesper vender jeg tilbage til.

For et år siden stod vi her og fejrede Dansk Folkepartis 15 års fødselsdag med en sang og en hyldest til Pia. Begge dele står stadig til troende.

For et år siden så vi frem til det valg, som just er afviklet. Og det har for os alle været nogle begivenhedsrige og hårde dage, som vi har været igennem

Her 2 døgn efter valget står det klart:

Dansk Folkeparti er stadig Danmarks 3. største parti, og vi har et massivt antal vælgere i ryggen! Det forpligter!

Det har været op ad bakke og i modvind rigtig meget af tiden. Men vi har ikke klaget. For alt smukt skabes i modvind

Det var jo vores nations fremtid, der stod – og står på spil.

At vi bliver udfordret på en lang række af de vellykkede politiske projekter, som Dansk Folkeparti har skabt og fået vedtaget, er der slet ingen tvivl om.

Med en ny S, SF, R-regering, som vil blive trukket rundt ved næsen af socialisterne i Enhedslisten, bliver udlændingepolitikken voldsomt slappet.

Den røde regering vil føre den udlændingepolitik, som DF har været garant for gennem de seneste 10 år, tilbage til Nyrup-tidens gabende åbne grænser.

Dansk Folkeparti har ført en udlændingepolitik, der har betydet, at vi har fået markant flere flittige udlændige til landet. Udlændinge, som kan og vil bidrage positivt til samfundet.

Samtidig er der kommet færre og færre udlændinge hertil, der ene og alene kommer for at tage del i vores samfunds goder, uden at have nogen intentioner om eller muligheder for at bidrage til selv samme samfund.

En rød regering betyder også et farvel til ro på skatteområdet. Vi kan i stedet indstille os på at skatteskruen igen bliver drejet. For med det hold, Helle Thorning Schmidt har bag sig, vil der, hver gang de røde mangler penge, blive skruet op for skatterne.

Det bliver meget dyrt at være dansker under Helle Thorning-Schmidt.

Regeringsskiftet betyder også et farvel en driftssikker velfærdspolitik, der blandt andet har sikret, at der blev opereret 216.000 patienter mere i 2010 end i 2001. Det er velfærd for alle pengene. Hver en krone.

Og det er DF, der har sikret denne historisk fine statistik på sundhedsområdet.

Lige nu forhandles der regeringsgrundlag og ministerposter i det røde kabinet.

Bare forstil jer dette scenarium –

Og ministerlisten …

Villy Søvndal som udenrigsminister … ? Med hans engelskkundskaber.

Altså helt ærligt: Folkesocialisten, der skiftede mening om Muhammedtegningerne tre gange!

Rosa Lund som udviklingsminister … ?

Ja, det skal de nok glæde sig over hos terrororganisationen PFLP, som hun har støttet økonomisk, på trods af at det er tale om en organisation, som står på både EU's og USA's terrorliste!

Ole Sohn? Der har delt kys, knus og kommunistiske kroner med Honecker.

Han behøver vist ingen nærmere præsentation som finansminister. Det duer han ikke til. Eksempelvis kunne han ikke gennemskue, at DKP i 80'erne fik penge af Sovjetunionen – Det på trods af, at de danske kommunister havde store bygninger, mange ansatte og egen avis, men næsten ingen medlemmer og vælgere.

Enten har Ole Sohn med et særdeles lemfældigt forhold til sandheden – eller også kan han ikke regne.

Endnu mere rødt og bizart bliver det, når liste Ø skal med i regeringssamarbejdet.

Enhedslisten har opnået stor fremgang ved at satse på et kønt ansigt, som kunne holde kæft, når journalister og politiske modstandere stillede vanskellige spørgsmål. Ellers var papegøjen Johanne mest til en konstant gentagelse af, at hun kæmpede for at minimere DF's indflydelse.

Men Johanne: Vær sikker på, at vi vil bide dig i haserne. Lad mig bare give et par eksempler på, hvad det er, Enhedslisten truer med:

I det ræverøde partis program står der, at partiet går efter en kommunistisk revolution ...

Enhedslisten mener også, at danskerne skal have en såkaldt solidarisk borgerløn, som betyder, at alle skal have et lige stort beløb udbetalt. Et gammelt kommunistisk dogme, som jeg ærligt talt troede, udviklingen havde trådt under mulde.

Og så vil partiet skabe 100.000 nye arbejdspladser ved, at almindelige lønmodtagere, der knokler for at få hverdagen til at hænge sammen, skal betale mere i skat, så vi alle kan få samme løn, uanset om vi arbejder eller ej.

Dette kommunistiske helvede er de Radikale så blandet ind i – sikken en virak!

Og som rosinen i pølseenden er der den store og selvophøjede socialdemokratiske leder, der skal prøve at få det venstreorienterede kludetæppe til at falde i tråd …

En kvinde, der hverken kan holde styr på, hvor hendes bil kommer fra, hvor hendes mand bor og på sine skatteindbetalinger.

Og hun skal sættes til at vogte danskernes økonomi …

Vorherre bevar os.

Ja, det var så venstrefløjens drømmehold.

Nu lyder spørgsmålet: Hvor længe holder det? Man kan næsten fristes til at lade valgplakaterne hænge i lygtepælen – for jeg tror ikke på, at der går længe inden næste valgJ

I går vågnede vi op til et helt nyt Danmark. Men vilkårene for Dansk Folkeparti er ikke ændret. Målet er stadig at få så meget DF-politik som overhovedet muligt gennemført, vi skal ikke sætte os hen i et hjørne med armene over kors, som socialdemokraterne har gjort det igen og igen – med nedadvendte mundvige.

Vi skal dukke op til ALLE forhandlinger og som Kristian siger, så bliver vi så længe, der er kaffe på kanden.

Vores politik har ikke ændret sig – og det står fast

Vi mener stadig, at dem der kommer til landet skal bidrage positivt til det danske samfund og have et ønske om og vilje til at indordne sig i det danske samfund, efter danske normer og danske love. Ellers må de rejse hjem.

Danmark skal ikke være et multikulturelt samfund præget af bandeopgør, vold, voldtægter og generel utryghed.

Vi hører ofte at multikulturen er uundgåelig og ganske naturligt, men for os i DFU er der ingen tvivl: Hvis multikultur er ensbetydende med utryghed, vold og mindre frihed – så siger vi fra.

Vi vil ikke have Nørrebro tilstande i hele landet.

Vi vil have danske tilstande på Nørrebro

Nørrebro er Danmarks bedste bud på det såkaldte multikulturelle samfund. Og se, hvordan det går.

Den udlændingepolitik, som DF har fået gennemført og som et flertal danskere i

flere undersøgelser har bakket op om.

Alligevel er jeg både glad og bange ...

Jeg er glad for, at alle os der sidder her i dag, har forpligtet hinanden på, at vi fortsat vil kæmpe for vores værdier og vores frihed i kampen mod alt, hvad der er totalitært

Men jeg er bange for det hold som den røde fløj har fået valgt, og som jeg lige har givet et par skræmmebilleder af ...

Det er sjovt, eller måske tragikomisk ... for glosen 'totalitær' er en glose, som Villy Søvndal ofte bruger.

Måske fordi han ikke kan definere, hvad det er, der er totalitært – måske er det for at undgå at støde partikammeraten Ole Sohn, der sikkert har sin helt egen definition af totalitære ideologier.

Vi er helt klare i retorikken – vi kalder en skovl for en skovl og en totalitær kommunist for en totalitær kommunist.

Det er nemlig, hvad man er, når ens sympatier lå på den forkerte side af Berlinmuren.

En undskyldning ændrer ikke på historien. Slet ikke, når man som Ole Sohn stadig mangler at give den. Hvad havde man sagt til nazi-leder Fritz Clausen, hvis han efter krigen havde undskyldt – mit bud er, at man havde sagt: rend og hop – og med god grund! Kære Ole Sohn. Jeg er sikker på, at de mange millioner som er døde som følge af kommunisme er glade for den undskyldning, du ikke har givet …

Nu har jeg talt om, hvad vi havde, hvad vi har, og hvad vi får

Desværre er der to ting, to personer, som vi aldrig får igen som MF'ere for Dansk Folkeparti: Søren Krarup og Jesper Langballe!

Kært barn har mange navne.

DF's fætre – DF's præster – DF's ideologer – og ikke mindst to højt respekterede og utrolig vidende – nu ældre herrer, der nu siger stop.

For som de selv siger: Nu har de aftjent deres værnepligt og gjort for Danmark, hvad de skulle. Nu må nogle andre tage over.

Og det kan de jo for så vidt have ret i. Men for mig er der ikke nogen tvivl, Jesper og Søren:

Jeres exit fra Christiansborg er et stort tab for Dansk Folkeparti og ikke mindst for Danmark.

I har begge om nogen arbejdet for det danske sprog, den danske historie, den danske kultur og ikke mindst for dansk videnskab.

Når DF's nyvalgte Folketingsgruppe træder sammen – er der en kæmpe arv at løfte efter jer.

Og jeg ved, at jeg taler på alle DFU'eres vegne – og formentlig også alle andre DF'ere, når jeg takker jer for alt, hvad I har ydet.

Mit liv og tilværelse er blevet rigere af at lære jer at kende og lytte til jeres historier og lære af jeres viden.

Tak for alt, hvad I har ydet og givet …

Det har været en fornøjelse og en ære. Intet mindre.

Nu fortsætter kampen – I DFU lancerede vi i forbindelse med valgkampen 'SuperPia' – en tegneseriefigur, der redder Danmark fra åbne grænse, masseindvandring, skattestigninger og alt andet ondt.

Der er nu ikke meget tegneseriefigur over Pia, det er måske mest den nye regering, der er lidt tegneserie over. Men der er masser af superhelt over Pia. Vi er helt sikre på, at Pia nok skal komme og redde Danmark igen, når der ved det næstkommende valg skal ryddes godt og grundigt op efter de røde igen, igen.

Den oprydning tegner til at blive et enormt stykke arbejde. Men med Pia i spidsen for et kampklart Dansk Folkeparti, er jeg ikke i tvivl om, at det vil lykkes.

Tak for ordet.

Godt årsmøde og

God fest.

Kilde
Manuskript tilsendt af taler

Kildetype
Digitalt manuskript

Tags
Dansk Folkeparti, Politisk tale

URI
https://www.dansketaler.dk/tale/bente-kronborg-flensteds-aarsmoedetale-2011